

KRŽIČNICA
EDVARDA KARDELJA
V CELJU

02943/1982

11 12657 | 1982

BOHOR ŽARI...

Glasilo občinske konference SZDL Šmarje pri Jelšah

Poština plačana pri pošti
63240 Šmarje pri Jelšah

LETO: IV

STEVILKA 1

JULIJ 1982

Ob začetku novega mandata

Vsa naša novejša zgodovina je obeležena z nenehnimi bitkami in hotenji za popolno afirmacijo delovnega človeka kot svobodne ustvarjalne osebnosti in gospodarja njegove prihodnosti. Težka in za nekatere tudi pretež-

vrednotenju nekaterih temeljnih dobrin naše družbe, zlasti pa do skrajnosti aktiven odnos pri odpravljanju nakopičenih težav in protislovij. Beseda gospodarska stabilizacija pomeni temeljno obvezo in vo-

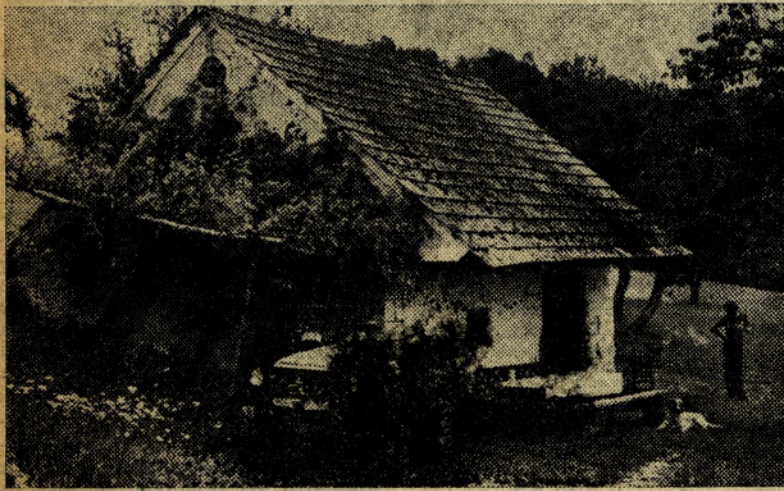
nosov, pa najsi bodo razmere in prblemi še tako težki. To je obenem tudi neizpodbiten dokaz, da so v primerjavi z demokratičnim in samoupravnim odločanjem vse alternative etatističnih in njim podobnih principov preživele, nesprijemljive in v končni fazi škodljive. Iz te ugotovitve jasno izhajajo naše prihodnje idejne in akcijske usmeritve.

da poznamo vzroke za takšno stanje kakor tudi posledice v primeru poenostavljanja razmer in našega odnosa do njih.

Kljub relativno zmanjšanim možnostim za uresničitev mnogoterih želja in načrtovanih aktivnosti v občini pa moramo vedeti, da daje današnji čas možnosti ter zagotavlja pogoje za realizacijo nekaterih pomembnih programov. Širše družbene usmeritve v razvoj proizvodnje hrane, izvozna orientiranost nekaterih organizacij združenega dela ter ugodni pogoji, zlasti za razvoj tujskega in kmečkega turizma, so nedvomno prednosti, ki jih lahko in tudi moramo izkoristiti. Prav najnovejši dosežki v turizmu in delno v kmetijstvu to v celoti potrjujejo.

Nesporno je, da bodo naša sedanja in prihodnja prizadevanja v pretežni meri usmerjena k dosledni uresničitvi zastavljenih stabilizacijskih ciljev. Enotna akcija delegatskega mehanizma, subjektivnih sil naše družbe ter končno vseh in vsakogar izmed nas bo terjala dosledno uresničitev sprejetih ukrepov za dvig produktivnosti, izvozne orientacije našega gospodarstva, zmanjševanje uvoza, selektivno investicijsko politiko in ostalih dogovorjenih ukrepov. Njihov pomemben sestavni del je vsekakor tudi zmanjševanje vseh vidikov splošne in skupne porabe ter krepitev družbene discipline nasploh. Jasno je, da se bo breme stabilizacijskih prizadevanj odražalo tudi v oblikah, ki bodo neposredno vplivale na uresničevanje osebnih interesov in potreb vseh nas. Zato je toliko bolj pomembno, da smo na to pripravljeni,

Obdobje, ki je pred nami, ne dovoljuje lažnega samozadovoljstva, še manj pa iluzij, da bodo težave prešle same po sebi. Samo naša čvrsta odločenost preseči sedanje stanje ter ustvarjalni in realni optimizem sta porok, da bomo tudi tokrat, kot že tolikokrat doslej, zmagali. To pa je tudi dolg do zgodovine, zlasti do življenja in dela velikega revolucionarja tov. Tita, ter hkrati odgovornost za uresničitev njegovih vizionarskih pogledov na prihodnost domovine in sveta.

ka je bila pot, ki smo jo prehodili od oborožene revolucije pa vse preko njenih nadaljnjih faz do danes, obdobja socialistične, samoupravne družbe, ki posebej stremiljenja in cilje generacij naših prednikov, ki so zanjo nesebično žrtvovali vse, kar je bilo v njihovi moči, tudi življenja.

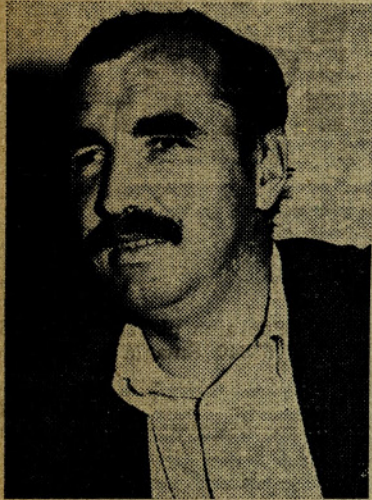
Pogosto rad rečemo, da revolucija še traja, ne da bi se ob tem zavedali globine in zavezujočega značaja takšne opredelitve. Da, revolucija še ni končana. Njen obstoj je pričujoč sredi našega življenja in dela v nenehnih borbah za ohranitev in rast vsega doseženega, v bitki za delovnega človeka in njegove pravice, v bitki za lepšo prihodnost in polno življenje nas in generacij, ki prihajajo. Vsi in vsakdo izmed nas smo torej akterji pomembnih do gajanj, ki so zlasti v sedanjem času in razmerah za kontinuiteto revolucije nadvse pomembna, lahko bi rekli tudi odločilna. Odločilna predvsem zato, ker terjajo od nas krepak preobrat v pridobljenih življenjskih navadah in

dilo naših sedanjih in bodočih ustvarjalnih prizadevanj. Res, da jo še vse prepogosto uporabljamo kot retoričen refren v javnih nastopih ter tako z njo dokazujemo pripadnost njenemu vsebinskemu pomenu. Res je tudi, da je takšen odnos do stabilizacijskih nalog še mnogo prepogosto kriterij za ocenjevanje odnosa posameznika do naše socialistične stvarnosti in problemov ter protislovij znotraj nje. In prav tu moramo doseči odločilen preobrat: delo in njegovi rezultati so in morajo postati edini kriteriji, ki bodo opredeljevali vlogo ter mesto vsakogar med nami v socialistični samoupravni družbi. Samo delo je lahko objektivno merilo naše predanosti socialistični stvarnosti in iskrene želje za njeno nadaljnjo perspektivo ter rast.

Letos vstopamo v tretje mandatan obdobje delovanja našega delegatskega sistema. O njegovi popolni afirmaciji ne more biti več nikakršnega dvoma, saj smo dokazali, da je sposoben prevzeti naše vso težo družbenih od-

Odgovorne delovne dolžnosti v občini so prevzeli...

Predsednik občinske skupščine —
Anton DIRNBEK

Predsednik izvršnega sveta —
Branko PUCELJ

Predsednik občinske konference
ZKS Anica HALUŽAN

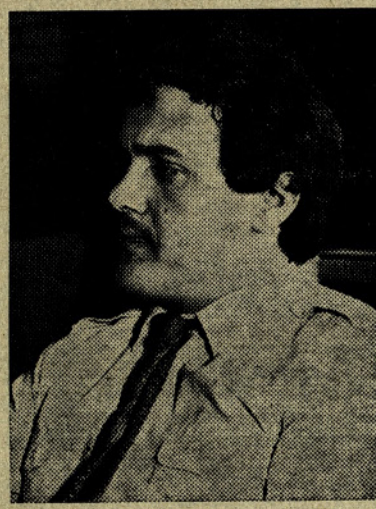
Predsednik občinskega odbora
ZZB NOV — Joško LOJEN

Predsednik občinskega sveta
ZSS — Jože PLANINC

Sekretar občinskega sveta ZSS —
Franc VUKOVIČ

Sekretar komiteja OK ZKS —
Zvonko MURGELJ

izgradnjo novega toplovoda, plinovoda, dovozne ceste, dveh trafostacij, parkirnih prostorov in ureditev okolja z zelenico.

Projekt za hotelski kompleks Sava je izdelal Inženiring biro Maribor, odgovorni projektant je dipl. inž. arh. Borut Pečenko, gradbena dela pa je izvajala TOZD Gradnja — SCT Ljubljana.

Svečana otvoritev hotela Sava je bila 18. junija, slavnostni govornik pa je bil predsednik Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije Janez Zemljarič, ki je svoj govor zaključil z besedami: »Novi hotel Sava je v naših gospodarskih in družbenih razmerah in usmeritvah zelo pomembna pridobitev za vaše zdravilišče in za celotno združeno delo naše republike. Od danes dalje ima Slovenija v 37 zdraviliških hotelih približno 5.600 postelj; kakovostne zdravniške storitve zagotavljajo številni zdravniški specialisti, terapevti, medicinske sestre, veliko gostinskih in drugih delavcev pa z dobro oskrbo in organiziranim razvednilom skrbijo za prijetno počutje gostov. Naša zdravilišča se zato lahko še bolj usmerjajo v izvoz storitev, kar se zlasti velja za vaše zdravilišče.

Hotel „SAVA“ - izjemna pridobitev Zdravilišča Rogaška Slatina in slovenskega zdraviliškega turizma

V Rogaški Slatini so zgradili nov hotel, ki so ga poimenovali po sovlagatelju »Savi« iz Kranja. Gradnjo tega objekta najvišje kakovostne kategorije je narekovalo dejstvo, da je povpraševanje po takšnih hotelskih kapacitetah na tujem tržišču večje od razpoložljive ponudbe Zdravilišča. Znano je namreč, da je v povprečni letini 90% zasedenosti v hotelu Donat kar 70% tujih gostov, kar je izjema v celotnem jugoslovanskem zdraviliškem turizmu. Posodabljanje, širitev in izpopolnjevanje ponudbe pa zahteva tudi naraščajoča konkurenca na mednarodnem tržišču.

Z gradnjo hotela Sava je Zdravilišče Rogaška Slatina začelo 20. februarja lani, julija letos pa že sprejema prve goste. V hotelu je 256 sob, od tega 180 enopostelj-

nih, 60 dvoposteljnih ter 16 apartmajev, kar znaša skupaj 332 novih postelj. V restavraciji je 550 sedežev, v hotelu pa je še prostor za razstave, kavarna, prostori za zabavo in gledanje televizijskih programov, ločeno za tri jezikovna področja, moški in ženski frizerski salon, trafika. S terapijo ga povezuje podzemski hodnik.

Celotni investicijski program, katerega vrednost znaša danes 868.344.000 din, še ni povsem realiziran, zajema pa še rekonstrukcijo pritličja Zagrebskega doma in hotela Park, adaptacijo pete in dvanaajste etaže terapije, s čimer se bodo povečale zdravstvene zmogljivosti, in izgradnjo povezovalnega hodnika ter sprejemnega trakta pri terapiji. Hotelski kompleks Sava obsega še

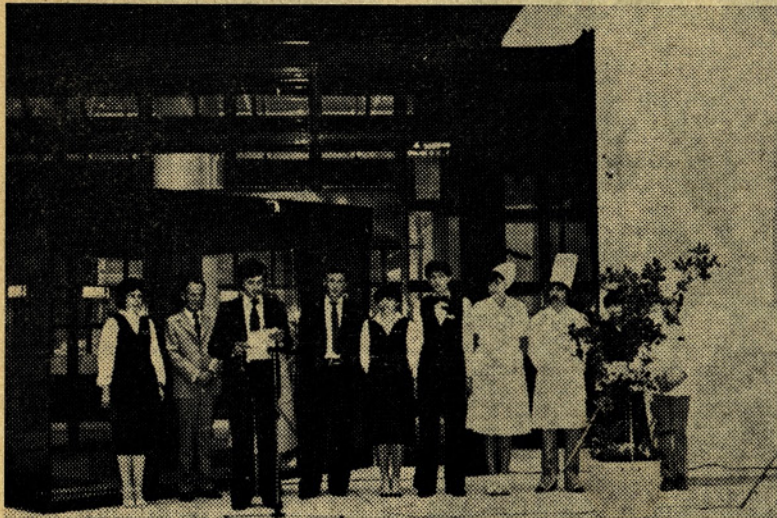
Tov. Zemljarič izroča visoko odlikovanje predsedniku centralnega delavskega sveta Jaki Hrepevniku

Vsi resnično želimo, da bi tudi novi objekti čimprej zasloveli s svojimi storičnimi, z visoko kulturo in kakovostno oskrbo in odgovornim samoupravnim gospodarjenjem.

In ravno za uspešno gospodarjenje in upravljanje ter družbenopolitično delovanje so delavci Zdravilišča Rogaška Slatina v preteklosti prejeli številna družbena priznanja. Ob svečani otvoritvi hotela Sava pa je bilo tem

priznanjem dodano še eno. Predsedstvo SFRJ je ta prizadevni delovni kolektiv odlikovalo z redom dela z rdečo zastavo. Na tej slovesnosti pa je bila izrečena tudi želja, da bi se novi del zdravilišča preimenoval v Trg Borisa Kidriča v spomin na velikega revolucionarja in njihovega mentorja, ki ima pomembne zasluge za zdraviliško turistični razvoj kraja.

M. K.

Ključ novega hotela je že v rokah delavcev TOZD Zdraviliška dejavnost

10 LET MLADINSKEGA PROSTOVOLJNEGA DELA NA KOZJANSKEM

Brigadirski ho-ruk letos v štirih občinah

ZMDA KOZJANSKO, ki je vsa leta do sedaj potekala v šmarnski in šentjurski občini, je letos razširjena še z deloviščji v občinah Sevnica in Laško. V treh izmenah po 28 dni bo na akciji sodelovalo 650 brigadirjev iz različnih krajev naše domovine. Program del obsega izgradnjo, rekonstrukcijo in popravilo cestnega in vodovodnega omrežja, dela pri urejanju kanalizacije, elektrifikacijo ter urejanje spominskega parka Kumrovec-Trebeče. Brigadirji bodo skupaj opravili čez 64.000 učinkovitih delovnih ur, vrednost del pa bo predvidoma pressegla 16 mio din.

Pred desetimi leti, ko smo mladinsko prostovoljno delo v Sloveniji pomovno obudili, so tudi na Kozjanskem prvič zapeli krampi in lopate. Dijaki nekaterih ljubljanskih srednjih šol so se namreč odločili, da s svojim znanjem in delom prispevajo pri izgradnji manj razvitega kozjanskega področja. OK ZSMS Ljubljana-Center je pobudo dijakov z navdušenjem sprejela in takoj pričela razmišljati o organiziranju akcije Kozje 72. In ni bilo dolgo, ko je brigada ljubljanskih srednješolcev prispela v Kozje, ker so ji Kozjani pripravili pri srčen sprejem. Dela je bilo za res veliko in ni bilo lahko (napeljevali so vodovod in električni vod). Poleg tega so pomoč potrebovali tudi prebivalci sami, zato sta bili socialna in zdravstve-

na služba, ki ju je brigada organizirala, še kako dobrodošli. Brigadirji so bili pri delu izredno uspešni, čeprav so bili v Kozjem le mesec dni. Nabrali so si ničkoliko izkušenj, ki so bile velikega pomena za organiziranje mladinskega prostovoljnega dela v vseh naslednjih letih.

Pred desetimi leti so bili časi, ko si je slovenska mladina nabirala izkušnje pri organiziranju mladinskega prostovoljnega dela, je na otvoritvi letošnje ZMDA Kozjansko posebej poudarila predsednica RK ZSMS Darja Colanič.

»V času ponovnega oživljanja mladinskega prostovoljnega dela, je bila sprejeta tudi osnovna usmeritev za dejavnost Zveze socialistične mladine Slovenije. Usmeritev, da morajo mladinske delovne akcije pomeniti neposreden prispevek mlade generacije pri hitrejšem in skladnejšem družbenem razvoju. Vse akcije so bile tako že od leta 1972 organizirane na manj razvitih področjih. S to osnovno usmeritvijo smo v ZSMS prispevali in še vedno prispevamo h krepitvi enega temeljnih načel socialistične samoupravne družbe, h krepitvi solidarnosti. Mislim, da je krepitev solidarnosti še posebej pomembna danes, ko zaostrene gospodarske razmere same po sebi povzročajo tudi to, da velikokrat skrbimo le ljudi zase, manj pa za uveljavljanje interesov in potreb

širše družbene skupnosti, še posebej pa interesov in potreb manj razvitih področij v republiki. Mladinske delovne akcije dokazujejo, kako uspešna in kako pristna je lahko socialistična solidarnost.

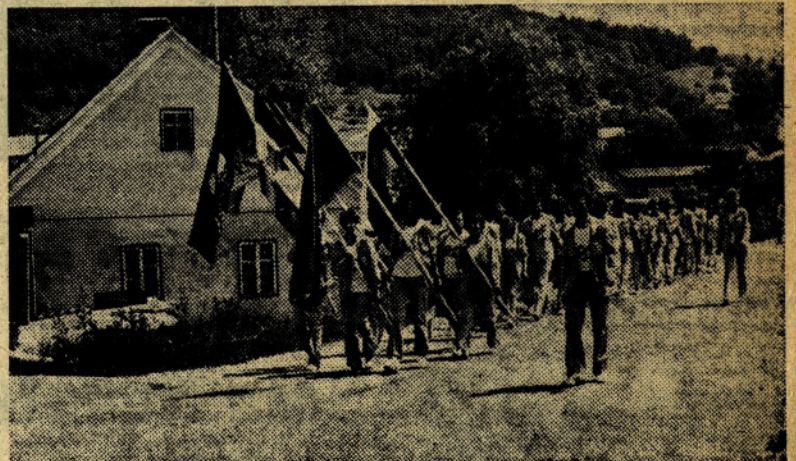
Ni slučajno, da so v času od leta 1976 pa vse do danes pri mladinskem prostovoljnem delu srečujemo z družbenim planiranjem in organizirano ter koordinirano izvedbo MDA v Sloveniji. Leta 1976 smo namreč podpisali družbeni dogovor o MDA in takrat je ZSMS postala nosilec politične akcije in koordinatir dejavnosti na tem področju, medtem ko svoje obveznosti vse bolj prevzemajo ostali podpisniki (družbenopolitične skupnosti, družbenopolitične organizacije, samoupravne interesne skupnosti), torej ljudje v okoljih, kjer živijo in kjer so še posebej zainteresirani za razvoj prostovoljnega dela. Za resnično podružabljanje mladinskega prostovoljnega dela pa moramo še bolj krepiti našo lastno samoupravno organiziranost brigad, brigadnih konferenc, skupščin akcije in izmene ter vseh ostalih oblik, ki bodo brigadirju omogočile, da bo enako kot delavec v združenem delu odločal o pogojih in rezultatih svojega dela.

Očitno je, da se bomo morali za razvijanje mladinskega pro-

stovoljnega dela tembolj zavzemati in predvsem odpraviti napake, ki so se tu in tam pojavljale. V desetletnem obdobju smo se marsikaj naučili in si nabrali desetih izkušenj, dobrih in slabih. In če so bile slabe, smo si dejali, da je naslednje leto odpravimo, in da tiste dobre »obdržimo« in na njih gradimo še boljše. Vsako leto znova je bilo tako, vsako leto na začetku in na koncu sleherne akcije. Ob ocenah uspešnosti prostovoljnega dela, so kot po dežju vzklikale na dan nove. Če so bile dobe, o talkšnih smo tudi največkrat govorili, smo bili vsi kar se da navdušeni. Ko pa smo govorili o slabih, smo nemalokdaj povsili glave. Ali zato, ker so se le-te izkazale za »stare« in so se tokrat čisto slučajno zopet ponovile? Ali pa morda zato, ker nismo našli pravega odgovora, zakaj so se sploh pojavile? Kdo ve, kje tiči odgovor. Da ne bi spet »izkušnje« prinesle pravega...

Sploh pa imamo nadvse razvite govorne sposobnosti in manj smisla za spreminjanje tusega, o čemer nismo pohvalno govorili. In če govorimo o ZMDA Kozjansko, naj to zanjo velja. Čez nekaj več kot mesec dni jo bomo namreč ocenili, oziroma se bomo ocenili — že desetič zapored.

Danja Lojen

Z otvoritve ZMDA »Kozjansko '82«

Razgovor s komandantom ZMDAKOZJANSKO 82 Bojanom Lepi-
nikom

Spoznanja se ponavljajo

Je že tako, da imamo na Kozjanskem vsako leto priložnost spoznavati nove obraze, ki so kakorkoli odgovorni za normalen potek akcije. Štabovci so to oziroma člani sekretariata, ki so ustrezno razporejeni v obeh naseljih v Bistrici ob Sotli in Šentvidu pri Planini. Le komandant je rekli bi, »leteči«, saj, kot sam pravi, več kot 30 odstotkov svojega delovnika preživi na poti, za volanom. Zato moraš imeti presneto srečo, da ga najdeš v štabu. No, mi smo ga našli in priložnost izkoristili za pogovor z njim. O rezultatih na deloviščih v vseh štirih občinah ter o pripravljenosti brigad na letošnji akciji je najprej tekkel razgovor. Dejal je, da je zadovoljen z rezultati, ki jih brigadirji dosegajo na deloviščih, in še pridal, da brigad ne smemo ocenjevati po tem, ko-

liko in kako opravijo delo na deloviščih, da je veliko bolj pomemben tisti drugi del, ki ga preživijo popoldan v naselju.

»Moram reči, da je zanimanje za razne oblike interesnih dejavnosti med brigadirji zelo veliko. Tako smo organizirali številne popoldanske aktivnosti, ki zajemajo tečajje za neplavalce, radiomaterije, tečaj slovenskega jezika, mladinsko politično šolo, za katero vlada veliko zanimanje in še bi lahko naštevali. Poleg tega vsak večer pripravljamo razne kulturne programe, na katerih se brigade predstavljajo s svojimi programi, pripravljamo pa tudi skupne programe ob tabornem ognju, športna srečanja med brigadami... Mislim, da brigadirjem res ne more biti dolgčas. Organiziramo tudi izlete v bližnje kraje, tako da jim praktično ostane

bolj malo prostega časa. Morda le po kosilu, nekje do 5 ure, popoldan, potem pa se že začnejo vse omenjene oblike aktivnosti. Vendar so kljub temu zadovoljni, zavedajo se, da je to njihova prava, velika šola življenja.

Vse te aktivnosti usklajujete v sekretariatu, akcije, ki pa ima poleg tega še veliko drugih pomembnih nalog.

»Težko je v nekaj besedah povedati, za kaj vse smo odgovorni člani sekretariata. Namreč sekretariat akcije je v bistvu materialno, finančno, politično odgovoren za nemoten potek akcije. Sestavljamo ga preizkušeni mladinci, ki smo že večkrat bili na mladinskih delovnih akcijah ali pa smo delali v drugačnih oblikah dela z mladimi. Po najboljših poteh skušamo ustvarjati vse potrebne pogoje za nemoten potek akcije tako na delovišču kot v popoldanskem delu pri interesnih dejavnostih. Sekretariat akcije, če ga primerjamo s samoupravno organiziranostjo v TOZD, opravlja funkcijo delavskega sveta. Za veliko stvari smo odgovorni, čeprav imamo tudi druge samoupravne organe. Naprimer skupščino akcije, ki daje sekretariatu smernice za delo, ki jih moramo operativno izpeljati. Moram reči, da sem zadovoljen s člani sekretariata, zelo so zagnani, stvar so vzeli resno. Če bomo vsi skupaj tako nadaljevali, bo akcija na koncu prav gotovo dosegla lep uspeh in dober vtis med brigadirji.

Vsi, ki delate v sekretariatu ste bili že nič kolikokrat na akcijah, verjetno pa je akcija Kozjansko specifična, mislim na dve brigadirski naselji?

»To je res. Lahko pa rečem, da sem z veseljem prišel na Ko-

ustvamimo takšne pogoje, da bi prihodnje leto organizirali dve akciji. To je republiško delovno

akcijo v Bistrici ob Sotli ter zvezno v Sentvidu pri Planini. Tako bi se tudi izognili neprestane-

mu »vozakanju« iz enega konca na drugega. Od kar sem na Kozjanskem, sem prevozil že nič koliko kilometrov, ki so dokaz, da več kot trideset odstotkov svojega delovnika preživim za volanom, kar pa verjetno ni naloga komandanta. Zato želim, da bi se občine Šmarje, Šentjur, Laško in Sevnica tudi same zavzele in uvideli možnosti ter začele že letos ustvarjati pogoje za dve akciji, da bi ta načrt prihodnje leto tudi izpeljali.

Za konec pa smo prihranili povsem standardno vprašanje, ki smo ga zastavili že velikim, ki so prvič prišli v naše kraje. Kako se počutiš na Kozjanskem?

»Tako bi rekel. Lansko leto sem bil v bistvu prvič na Kozjanskem. Obiskal sem našo brigado Ljubljana-Center, ki že od vsega začetka sodeluje na akciji Kozjansko. In prvi vtis, ki sem ga dobil tisti dan, je bil enkratno, nepozaben. Prisrčnost domačinov, s katerimi sem tisti dan kontaktiral, tudi polkrajina — zelo rad imam naravo, me je tako navdušila, da sem se takoj odločil, da prihodnje leto pridem na Kozjansko. Tako sem zdaj zares tukaj, moja želja se je uresničila, in mislim, da so lanski vtisi potrdili letošnje. Veliko prijetnih ljudi sem spoznal, marsikatero domačijo in seveda čudovito pokrajino. Res je lepo pri vas.

Po tem, kar nam je povedal Bojan, ni kaj dodati. Ostane le upanje, da bodo njegovi vtisi takšni tudi ob koncu akcije, čez nekaj več kot mesec dni, ko se bomo morali posloviti in akcijo oceniti še z druge plati. Držimo pesti...

D. L.

Šola Rogatec se je poimenovala po Edvardu Kardelju

Šolsko leto 1978-79 je bilo za učence in učitelje osnovne šole Rogatec posebno pomembno. Iz starih, podrtilih in tesnih učilnic smo se preselili v svetle, nove prostore. Srečni so bili naši obrazi, saj so se delovni pogoji v marsičem spremenili. Z novimi učnimi pripomočki in v modernno opremljenih učilnicah se rajše učimo in z elanom obiskujemo pouk.

Pionirski odred naše šole se že od leta 1964 imenuje po velikem revolucionarju Edvardu Kardelju. S privolitvijo tovariša Kardelja je odred 23. 11. 1970 razvil svoj prapor. Glede na to je politični aktiv naše šole na izredni seji 5. 10. 1979 predlagal, da bi tudi šola nosila ime po najbližjem Titovem sodelavcu in neutrudnem bojevniku za neodvisno pot Jugoslavije v socializem tovarišu Edvardu Kardelju. Za ta korak smo se odločili zato, ker želimo našega velikana revolucionarja dostojno predstaviti našim bodočim generacijam.

S soglasjem tovarišice Pepce Kardelj in Vere Šoltes, rojene Kardelj, smo se 24. 4. 1980 začeli

pripravljati na poimenovanje.

Politično podporo so dali OK SZDL, Skupščina občine Šmarje pri Jelšah in druge organizacije.

V času priprav je bila okolica šole veliko gradbišče. Delovna organizacija GOKOP je prevzela njeno ureditev. Učitelji in učenci smo v prostem času z veseljem pomagali, saj smo vsi skupaj komaj pričakovali asfaltno pot in novo igrišče. Lepo se je izkazala tudi mladina kraja in občine. OK ZSMS je organizirala delovno akcijo pri urejanju okolja in prevzela tudi stroške. Sodelovalo je 65 mladincev in študentov.

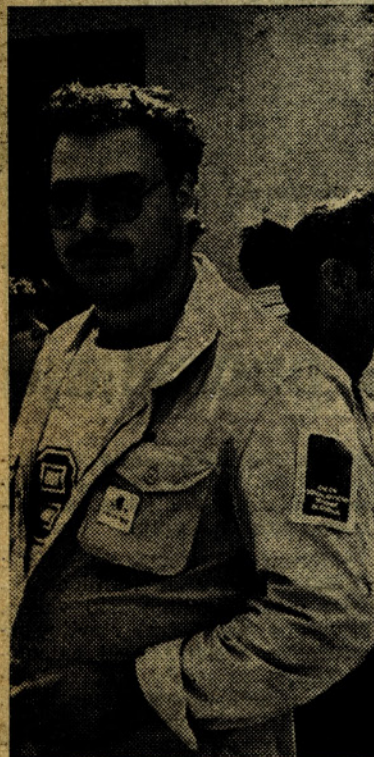
Naša šola in kraj Rogatec ležita ob Sotli, na meji dveh bratskih republik. V kraju pripravljamo z učenci številne proslave in kulturne prireditve. Prebivalci obeh krajev sodelujemo na kulturnem, gospodarskem in političnem področju. Šola ima posebne stike z DO »Straža«, ki veliko pomaga učencem in šoli. Tudi pri urejanju okolja je sodelovala in veliko prispevala, za kar smo ji posebno hvaležni.

Posebna zahvala velja tudi DO Medex iz Ljubljane. S to organi-

zacija, ki je tudi prevzela patronat nad šolo, vzdržujemo stike že več let. Vsako leto nam da finančna sredstva za nabavo učil in drugih didaktičnih materialov. Doslej smo prejeli več kot 800.000,— din pomoči. V preteklem letu pa nam je postavila tudi sodobni čebelnjak z vso potrebno opremo. Delavci DO Medex želijo, da bi pri mladini vzgojili čut do čebelarstva in s tem prispevali k napredku kmetijstva. Učenci so res navdušeni in radi obiskujejo čebelarški krožek.

Ob našem poimenovanju pa je DO Medex postavila doprtni ekip E. Kardelja s podstavkom in celotno ploščadjo. Hvaležni smo delavcem DO Medex za pomoč. V znak zahvale je njihova delavka in članica delavskega sveta tovarišica Henrika Zamen odkrila doprtni ekip.

Ob tej priložnosti pa ne smemo pozabiti nesebične pomoči drugih delovnih organizacij v občini (Steklarna B. Kidrič, Steklarska šola, Ingrad Rogaška Slatina, DO Jelša, Zdravilišče, Gore-

Komandant ZMDA Kozjansko '82 Bojan Lepičnik

zjansko, čeprav sem se zavedal težav, ki bodo ravno zaradi razdrobljenosti teh naselij. Prišel sem z željo, da poskušam z vsemi ostalimi člani sekretariata in z vsemi tistimi, ki so v občinah zainteresirani za akcijo, da skupaj

nje, Kors, Vital, Radio Šmarje itd.).

Zahvaljujemo se vsem delovnim in družbenim organizacijam ter društvom, ki so karkoli prispevali k tej osrednji občinski proslavi in nam omogočili pomenovanje šole po našem vzorniku.

Ne samo učenci in učitelji, ampak tudi krajani so ponosni na novo ime šole. Zato so tudi krajevne skupnosti veliko pomagale in sodelovale v pripravah in v programu.

Program so pripravili učenci pod mentorstvom tovarišice Volavšek in tovarišice Erjavac, sodelovali pa so tudi tamburaši in moški pevski zbor iz Rogatca, harmonikanji glasbene šole Rogaska Slatina ter godba na pihala iz Straže. Učenci 3., 4. in 5. razredov so pripravili pod vodstvom mentorjev ritmično točko in z njo popestrili program. Veliko in z veseljem smo se pripravili, saj nam bo ta dan ostal še dolgo v spominu.

Tovariš Branko Pucelj, predsednik Izvršnega sveta skupščine občine Šmarje pri Jelšah, je v slavnostnem govoru predstavil tvorca znanstvene podlage našega socialističnega samoupravnega sistema Edvarda Kardelja in po-

udaril pomen njegovih misli v času, ko temeljito uresničujemo politiko stabilizacije.

Slovesnosti so prisostvovali tudi tovarišica Pepca Kardelj, predsednik CK ZKS tov. Andrej Marinc, naš rojak in druge osebnosti naše družbene stvarnosti. S svojo prisotnostjo so počastili naš praznik.

PO naše šole vzdržuje stike z drugimi PO v občini in v bratskih republikah. Zato so se slavnosti udeležili učenci sosednje šole Josip Debeljak Hum na Sutli in številne delegacije vseh osnovnih šol naše občine. Tudi delegati pobratene PO Veljko Vlahović iz Putincev (Srem) so počastili našo slovesnost s svojo prisotnostjo. Z njimi vzdržujemo stalne stike in izmenjavamo medsebojne izkušnje.

Za našo šolo, kraj Rogatec ter sosednje krajevne skupnosti sta poimenovani šole po E. Kardelju in odkritje spomenika velikega pomena. S tem pa prevzemo veliko moralno obveznost do Kardeljevega celotnega dela in njegovih velikih misli. Učenci in učitelji osnovne šole čutimo dolžnost, da z vestnim delom sledimo našima vzornikoma: Titu in Kardelju.

Lidija Zalezina
Lavra Bukšek

Gradbišče trgovine »M. Jelša« v Bistrici ob Sotli

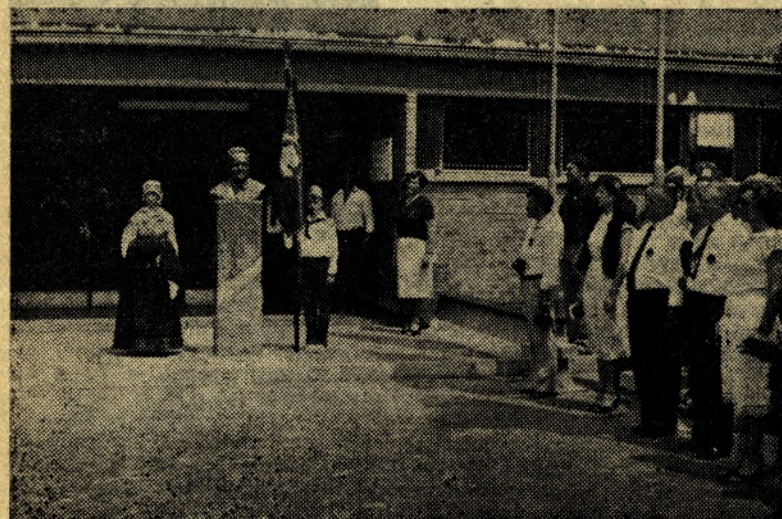
stroške. Sredstva so zagotovili: SOZD Mercator 60 % ter celjska in mariborska splošna banka 40 %. Izvajalec del je Marles s svojimi kooperanti.

Torej trgovina bo! Kako pa se bo počutil potrošnik in kakšna bo izbira, pa ni odvisno le od zidov in opreme, pač pa predvsem od sposobnosti in iznajdljivosti delavcev in njihove povezanosti s krajem. Tu pa čaka kolektiv Jelše še veliko dela na celotnem območju, ki ga s svojo dejavnostjo pokrivata.

Naj zaključimo ta sestavek s citiranjem dela sporočila, ki smo ga prejeli ob začetku gradnje. Ta pove vse.

»Naš kolektiv je že vrsto let načrtoval sodobnejše pogoje za preskrbo prebivalstva Bistrice in okolice, kar je naša gospodarska in politična obveznost ob dejstvu, da smo osnovni nosilci preskrbe prebivalstva na tem območju. Razen tega pa daje posebno težo naši odločitvi spoznanje, da se s tem vključimo v splošno slovenska prizadevanja za dostojno ureditev krajev Titove mladosti, da bodo zadovoljni prebivalci in da bo urejeno okolje spominskega parka trajen pomnik Titove neprecenljive osebnosti in dela.«

B. D.

Prizor iz slovesnosti v Rogatcu

Nova trgovina v Bistrici ob Sotli

V začetku meseca junija nas je prijetno presenetilo sporočilo, da je DO Mercator-Jelša pričela graditi novo trgovino v Bistrici ob Sotli. Namesto pompoznih slovesnosti ob vgrajevanju temeljnih kamnov za objekta iz programa Spominskega parka Trebče, ki že leta samevajo in tonejo v pozabo, smo tokrat dobili skromno pismeno sporočilo, kjer nas kolektiv Mercator-Jelša s ponosom obvešča, da se je gradnja že pričela, da so sredstva v celoti zagotovljena, in da bo trgovina odprta za praznik republike.

Ta ko je prav! To nam lahko služi kot skušnjava in zgled, da v bodoče ne nasledimo več zvenecim obljubam, in da se veselimo pojedine šele takrat, ko imamo

kokoš v loncu. Pa še to: v času stabilizacije bomo morali postati skromnejši tudi pri raznih slovesnostih.

Trgovina v Bistrici ob Sotli bo pomenila pomembno dopolnitev celotne turistične ponudbe v Spominskem parku Trebče in bistveno izboljšanje preskrbe prebivalstva. Z okoli 750 m² prodajne površine bo nudila veliko širšo izbiro trgovskega blaga, kot to narekuje povpraševanje na tem območju. V istem objektu bo tudi sodobno urejen bife. Celotna vrednost naložbe presega 45 mio ND, kar pomeni, da je m² izredno drag, predvsem še zaradi drage in zahtevne opreme, stroškov izbrane lokacije in oddaljenega gradbišča, kar povzroča dodatne

Občinska politična šola ZK prvič v Šmarju

Odločujočega pomena za uresničevanje idejne in akcijske emocije zveze komunistov ter za njeno razredno krepitev je marksistično izobraževanje in idejnopolitično usposabljanje. Tako komunisti spoznavajo temeljne marksistične znanosti in način uporabljanja le-teh v razvijanju naše samoupravne socialistične prakse.

Marksistično izobraževanje in idejnopolitično usposabljanje članov zveze komunistov mora temeljiti na poznavanju klasične literature ustvarjalca marksizma in leninizma, vendar v neposredni povezanosti z našo družbeno prakso. Samo tako bo mogoče komuniste usposobiti za borbo, ki so sposobni samostojno in pogumno utirati pota odgovorni samoupravni socialistični revolucionarni družbeni akciji.

Občinska politična šola zveze komunistov je ena izmed oblik idejnopolitičnega usposabljanja članov ZKS. Udeleženci se poglabljajo v temeljna vprašanja marksizma ter se seznanjajo z vprašanji razvoja in graditve našega socialističnega samoupravnega sistema. V tem okviru obravnavajo tudi razvoj delavskega gibanja in socialistične revolucije v Jugoslaviji, družbenoekonomске odnose, mednarodne odnose in zunanjo politiko Jugoslavije ter vlogo zveze komunistov v socialistični samoupravni družbi. Ta oblika usposabljanja je namenjena vsem članom ZK v občini, ki se žele temeljitete sezna-

niti z marksističnim družbenoekonomskim in političnim znanjem, da bi bolj uspešno sodelovali pri uresničevanju sedanjih dolgoročnih ciljev in nalog družbe v okoljih, kjer delajo in živijo. Udeleženci studirajo ob delu. Predavanja in seminarsko delo se organizirajo v popoldanskem času.

Po programu komisije za idejnopolitično usposabljanje pri OK ZKS Šmarje pri Jelšah, smo to obliko prvič izvajali. Kadrovska komisija pri občinski konferenci je evidentirala 21 udeležencev, ki so z nemalo napora in ogromno volje do dela zelo uspešno šolo tudi zaključili.

Ko smo spremljali delo udeležencev občinske politične šole, smo bili vedno znova prijetno presenečeni. Konstruktivne diskusije, ki so sledile vsakemu predavanju, zrela diskusije posameznikov v skupinskem delu, so bile rezultat marljivega in resnega dela. Zaključne seminarske naloge, ki so jih udeleženci napisali in zagovarjali, nekatere med njimi pa še posebej, so po mnenju članov komiteja OK ZK Šmarje presegle vsa pričakovanja. Naslovi nalog so povzemali probleme družbenoekonomskih odnosov naše sredine. Nekateri so bili tako dosledno obdelani, da bi jih lahko s ponosom predstavili širši javnosti. Delo je bilo končano 11. 6. 1982, ko smo v Kumrovcu slovesno podelili potrdila o opravljeni šoli vsem 21. udeležencem. Ta dan pa nam je še polep-

Udeleženci občinske politične šole ZK

šal obisk udeležencev podobne oblike usposabljanja v ZK, ZS in ZSIM iz naše pobratene občine Cazma. Skupaj z njimi smo bili na obisku v TOZD Dekor Kozje,

kjer smo se zadržali na krajšem razgovoru, nato pa dan zaključili s prijetnim virštanjskim piknikom.

A. N.

Jubilej sta praznovala:

VIKTOR ROM - osemdesetletnik

Spomladi v tem letu je praznoval osemdesetletnico Viktor Rom, učitelj matematike, fizike in kemije ter dolgoletni ravnatelj osnovne šole v Šmarju pri Jelšah. Lepa navada je, da prikažemo ob taki priložnosti življenje in delo jubilaranta, ki je s svojim delom pripomogel k hitrejšemu razvoju izobraževanja in kulture v naši občini.

Dosedanja življenjska pot Viktorja Roma je v kratkem takale: rojen je bil 28. marca 1902 v Šmarju pri Jelšah. Tu je obiskoval osnovno šolo. Šolanje je nadaljeval v Mariboru, kjer je maturiral na učiteljsko leta 1922. Po maturi je odšel na odsluženje vojaškega rokca v šolo za rezervne oficirje v Sarajevo. Po zelo uspešno končani oficirski šoli se je vpisal na Višjo pedagoško šolo v Zagrebu na predmetno skupino matematika, kemija in fizika. Kot diplomant te šole (1931) je začel naš jubilarant uspešno pedagoško kariero v raznih meščanskih šolah v Sloveniji, najdlje v Ljubljani in v Celju. Po ustanovitvi nižje gimnazije v Šmarju pri Jelšah je prišel v domači kraj (1948), kjer je najprej poučeval, kasneje pa postal ravnatelj osnovne šole in opravljal to dolžnost do upokojitve (1964).

Viktor Rom je slovel med svojimi kolegi kot dober pedagog, vsestransko razgledan človek in velik domoljub. Med drugo svetovno vojno se je vključil v narodnoosvobodilno gibanje in postal ravnatelj partizanske gimnazije v Glini s činom kapetana I. klase (1944 — 1945). Po osvoboditvi je bil delegat ministrstva za prosveto in kulturo celjskega okrožja (1945 — 1946) in pomožni inšpektor za matematiko celjskega okrožja (1950 — 1954).

Že med obema vojnama je pisal Viktor Rom v dirjaški list

»Razoni« in postal tudi njegov odgovorni urednik (1935 — 1938). Priredil je tudi učbenik za kemijo v dveh delih po hrvaškem učbeniku avtorja dr. ing. Matije Krajinovića.

Za svoje delo je prejel Viktor Rom več pohval, nagrad in odlikovanj. Med najpomembnejšimi naj omenimo red zasluge za narod (1948) in red dela s srebrnim vencem (1961).

Ob visokem življenjskem jubiju mu želimo, da bi ohranil s težkimi žrtvami pridobljeno zdravje in se počutil srečnega med nami še vrsto let.

Karel Šmigoc

VIKTORJU ROMU, NAŠEMU DOLGOLETNEMU UČITELJU IN ZASLUŽNEMU KULTURNE MU DELAVCU ZA NAŠ KRAJ, ČESTITAMO KRAJANI IN UČITELJI ŠMARSKÉ ŠOLE OB NJEHOVI 80-LETNICI.

Ob sedemdesetletnici AVGUSTA ŠTANCARJA

V vasi Sotesko pri Šmarju se je 3. julija 1912. leta malemu posestniku Štancarju kot najmlajši, deveti otrok rodil sin Avgust. Že v zgodnjih otroških letih je občutil vso bedo stare Jugoslavije, še posebej pa med šolanjem v Celju in Mariboru, kjer je tudi maturiral in nato vstopil med bogoslovce. Že kot dijak in kasneje kot bogoslovec se je družil z napredno mislečo mladino, vse trpljenje in ponižanje ljudskih množic pa je docela spoznal po končanem šolanju, ko je bil najprej nastavljen na kaplansko mesto v Bistrico ob Sotli, nato pa zaradi »nepokorščine« prestavljen v revirsko Trbovlje. Tu je spoznal boj delavskega razreda, seznanil se je z organizatorji stavk. Talkoj po okupaciji je bil interniran v zapore v Laško, kjer je skupaj z Lidijo Sentjunc in mnogimi učitelji ter duhovniki okusil vso gestapovsko zverinstvo. Ko je prišel iz zapore, je živel nekaj časa doma pri bratu in talkoj navezal stike z aktivisti v Šmarju. Zaradi preganjanja je pobegnil na Hrvaško in se je v Slovenijo vrnil takrat, ko je bila osvobodjena Bela Krajina, 9. maja 1945. leta pa je z zmagovito partizansko vojsko prišel v Ljubljano.

Po izgonu okupatorja in njegovih pomagačev najdemo Avgusta Štancarja ponovno v ospredju borbe za obnovo pomurane domovine. V svoji skromnosti se je odpovedal valjivim, visokim in odgovornim profesionalnim funkcijam na posvetnem področju, vendar si je ob duhovniškem poklicu vseskozi z vsem žarom prizadeval izvrševati številne pomembne naloge in zadolžitve. Predan in prepričan v nujnost tvornih in korektnih odnosov med cerkvijo in demokratično družbo je postal soustanovitelj Ciril-Methodovega društva in več let njegov podpredsednik.

Trnovo življenjsko pot je jubilarant Štancer prehodil ponosno in zvrinano, ne glede na številne vihanje, ki bi marsikomu drugemu uklonili telo in voljo. On pa je bil vedno trši, bolj izkušen in še irdneje odločen, da je ta pot kljub vsemu prava in zanj edina. Vse, kar je delal, je storil z globokim prepričanjem in vero v preprostega človeka, za njegovo dobrobit in srečo. Z vsem svojim bistvom si je prizadeval povedati in dokazati, kako pomembno je, zlasti v usodnih obdobjih naše

polpretekla zgodovine, združiti vse napredne, dobro misleče in patriotske ljudi v boju za ohranitev naroda, za poglobljanje bratskih odnosov med narodi in narodnostmi. Bil je znanilec prihodnosti, kakršno imamo danes, in ki pomeni za vse nas obvezo in dolg obenem.

Duhovnik Avgust Štancer, borec in aktivist osvobodilne fronte, partizanski major ter neutru-

dni in prepričan humanist, je za svoje aktivno delovanje dobil več oblikovanj, med njimi so mu še posebej dragocena red za hrabrost ter odlikovanji za zasluge za narod ter za bratstvo in enotnost, s katerimi ga je odlikoval predsednik Tito.

Ob sedemdesetletnici je OO ZZZB Šmarje pri Jelšah Avgustu Štancerju priredil v Rogaški Slatini skromno slovesnost, katere so se poleg nekaterih njegovih sodelavcev udeležili tudi predstavniki občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij, Republiške konference SZDL, Republiškega odbora ZZZB in Republiške komisije za odnose z verskimi skupnostmi, mi pa za okrožimo pisanje o Avgustu Štancerju z besedami, ki mu jih je ob tej priložnosti izrekel dr. Grmič: »Največja sreča ob praznovanju visokega jubileja je spoznanje, da si se v svojem življenju, ki je bilo vse prej kot lahko, vedno pravilno odločal in prav ravnal. Še na mnoga, srečna leta!«

M. K.

KULTURA V TOZD

Brez kulturnega programa ni kulturne dejavnosti

Dejstvo je, da temelji skoraj vsa kulturna dejavnost v občini na ljubiteljsstvu, saj skoraj ni krajevne skupnosti, ki ne bi imela svojega društva ali samostojne kulturne skupine. Pohvalno je, da so nekatera društva, ki so do sedaj več ali manj mirovala, pričela aktivno delovati in se vključevati v Kozjanski kulturni teden. Trenutno je v občini registriranih 23 kulturnih društev s 50 sekcijami in nad 1600 aktivnimi člani. Splošna ocena delovanja društev v KS je torej več kot zadovoljiva.

Prav nasprotno pa je s kulturnim življenjem v organizacijah združenega dela. Brez kakršnega koli pomisleka lahko trdimo, da do sedaj na področju boja za kulturo v združenem delu nismo naredili skoraj nič, da nismo pričeli niti z najosnovnejšim, z ugotavljanjem želja in potreb delavcev po kulturnem življenju v DO, da v večini delovnih organizacij še ni kulturnega animatorja, oz. organizatorja kulturnega življenja, da nimajo programov lastnega kulturnega utripa, ki bi jih morali sprejeti na delavskih svetih, oz. zborih delovnih ljudi.

Že v resoluciji 10. kongresa ZKJ je bilo jasno zapisano: »Z aktivnim organiziranjem organizacij ZK, sindikalnih in mladinskih organizacij je potrebno sestaviti konkretne programe razvoja kulturnih dejavnosti in zadovoljevanja kulturnih potreb v vsaki OZD in posvetiti znatno več pozornosti razvijanju kulturnega ljubiteljsstva delavcev.«

Jasno je torej, kjer ni programa

ma tudi ni dejavnosti. Kdo je krivec za takšno stanje? Verjetno objektivnega odgovora ne bomo našli. Pa vendar eno zagotovo drži — človek.

Zato je potrebno v delovnih organizacijah čimprej najti primerne človeka, ki ga ni potrebno imenovati kulturni animator. Dovolj je, da bi znal odgovoriti na črtovalec, katere in kakšne kulturne potrebe delavcev je treba vnesti v program, da bi znal v sindikalnih organizacijah obrazložiti, kako pripraviti kulturni načrt. Skratka, njegova primarna naloga naj bi bila, da bi ob pomoči ostalih v OZD ter pomoči občinske zveze kulturnih organizacij ugotovil želje in potrebe po kulturi v DO, vzbudil zanimanje za kulturno življenje v sindikalnih ter pričel pripravljati načrt kulturnega življenja svoje organizacije.

Aktivnosti kulturnih dejavnikov v občini, občinske kulturne skupnosti, zveze kulturnih organizacij, sveta za kulturo pri SZDL in občinskega sindikalnega sveta tečejo prav v tej smeri. Na seminarju za predsednika osnovne organizacije zveze sindikatov so bila izražena jasna stališča in sprejeti sklepi glede imenovanja kulturnih animatorjev v sleherni delovni organizaciji in ustanovitvi v zajemne knjižnice predvsem v večjih DO.

Prav z ustanovitvijo vzajemne knjižnice bi nastali prvi zametki kulturnega in družabnega življenja v OZD.

T. K.

Pri obnovi smo se najprej lotili streh, zamenjati je bilo treba strešno konstrukcijo in skrtiljasto kritino. Nemalo težav je povzročala obnova stolpičev.

V zadnjih letih pa poteka gradbena sanacija posameznih kapelic (vezava, injektiranje in novi ometi) ter drenaža.

Zaradi majhnih sredstev, ki smo jih vsako leto imeli, so dela dolgotrajna. V letošnjem letu, ko so bila združena sredstva KSS, KS Šmarje pri Jelšah, župnijskega urada Šmarje pri Jelšah ob

podpori Škofijskega ordinariata Maribor, pa bo mogoče gradbena dela zaključiti.

Čaka pa nas še restavriranje fresk, ki jih bo treba zaradi dotrajanosti ometa najprej sneti in nato ponovno namestiti, ter restavriranje lesenih plastik.

Odločili smo se, da bomo bogato okrašene kamnite portale le zaščitili, saj bi bilo pomorno klesanje drago, pa tudi mojstri, ki bi to zmogli, so redki.

Anka Aškerc, prof.

Obnovitvena dela na kapelah križevega pota pri Sv. Roku

Kapele križevega pota pri sv. Roku sodijo med najpomembnejše baročne spomenike v Sloveniji. Postaviti jih je dal med leti 1745 — 1753 šmarški župnik Matej Vrečer, znamenita osebnost svojega časa. Stvarinajst kapelic se odlikuje po svoji arhitekturi, poslikavi in kiparski opremi. Kvaliteta arhitekture se kaže v zasnovi, bogati členitvi, v razgibanih s skrtiljem kritih strehah s stolpiči ter v kamnoseško okroženih portalih iz peščenca. Vse notranjščine kapelic so krasile freske, ki so danes le delno ohranjene. Novejše raziskave pa kažejo, da so bile poslikane tudi zunanjščine. Kapelice hranijo tudi baročne lesene plastike, ki ponazarjajo posamezne pasijonske prizore.

Mojstri, ki so ustvarili to umetnino, doslej še niso znani, le freske so pripisane baročnemu slikarju Antonu Lerchingerju, ki

je slikal med drugim tudi v Olimju.

Žal, pa so kmalu po postavitvi kapelice začele propadati. Dokončno pa so zgubile ekonomsko osnovo za vzdrževanje, ko je usahnila nekoč živa romarska pot.

Danes je njihov pomen predvsem v tem, da so nacionalno pomemben kulturni spomenik.

Pred pričetkom obnove so bile kapelice v izredno slabem stanju. Strehe so propadle, vlaga je povzročila odpadanje ometa, propadanje zidu in kamnitih členov. Z ometom vred so propadle in se luščile tudi freske, vlaga pa je močno načela tudi lesene plastike. Svoje je k temu dodal še potres, ki je najbolj poškodoval zgornje kapelice.

Uspela nova oblika abonmaja „Kozjansko“

Ko se je v začetku meseca aprila spustila zavesa na odru šmarškega kulturnega doma ob zadnji predstavitvi abonmaja Kozjansko v sezoni 1981/82, so se organizatorji na osnovi anketnih listov, ki so jih izpolnili abonenti, prepričali, da je nova oblika abonmaja veliko bolj privlačna, kot obiskovanje predstav v celjskem gledališču.

Prav zaradi vedno večjega upada interesentov za abonma v celjskem gledališču, v nekaj letih je število padlo za polovico, se je odbor za gledališko dejavnost pri kulturni skupnosti Šmarje pri Jelšah odločil, da poizkusi z organizacijo abonmaja v šmarškem kulturnem domu in povabi gledališča iz vse Slovenije. Zanimanje za abonma je bilo na začetku izredno veliko, tako da so bili prodani vsi sedeži v šmarški dvorani, dajaki steklarske šole iz Rogaske Slatine pa so se morali zadovoljiti s stojišči. Ker so imeli abonenti, ki so imeli abonma v celjskem gledališču, največ pripomb na program, češ da je presodoben in pretežak, so pri izboru predstav za abonma v Šmarju pazili, da so bile predstave, s katerimi so gostovala gledališča, primerne za občinstvo. Vendar je bilo pri izboru predstav za gostovanje precej težav, ker gledališča lahko gostujejo samo s predstavami, ki niso scensko prezahtevne. Po pregledu ankete, ki so jo na zadnji predstavi izpolnili abonenti, pa je bilo razvidno, da je bil izbor predstav večini abonentov izredno všeč. Nasmejali so se lahko štirim komedijam: Butalcem, Zlahtnemu meščanu, Nasvidenje nad zvezdami in Kako se dan lepo začne; nekoliko resneje razmišljali ob predstavah Igre je konec in Ko bi padli oživali, uživali v ljudski umetnosti folklornega nastopa Tine Rožanc in zaploskali v vedni operi Zdrave na trgu. Cena 500,— din za osem predstav se je zdela večini abonentov zmerna, nekaterim pa celo prenizka. Ob tem naj pomenimo, da je bilo z abonmajskimi kartami pokritih komaj polovica stroškov abonmaja, in da je drugo polovico primaknila občinska kulturna skupnost. Za abonente izven Šmarja je bil organiziran poseben avtobusni prevoz, vsak abonent pa je bil o predstavi pisмено obveščen.

Zaradi velikega zanimanja za abonma na začetku minule sezone in med sezono, se je odbor odločil za organizacijo dveh abonmajev v prihodnji sezoni. Tako bo vsako gledališče odigrale dve predstavi, in sicer prvo za popoldanski, drugo pa za večerni abonma. Popoldanska predstava naj bi bila predvidoma ob 15.30 uri, večerna pa ob 19.30 uri. Tako bi lahko v abonma vključili še ve-

čje število abonentov, ki v prejšnji sezoni niso dobili abonmajske karte, ali pa za abonma še niso vedeli. Interesenti se bodo za abonma lahko prijavili v svojih delovnih organizacijah pri poverjenkih, v kulturnih društvih, na šolah ali pa na kulturni skupnosti Šmarje in v knjižnici v kulturnem domu. Vpisovanje abonentov bo v mesecu septembru, razpis pa bo objavljen konec meseca avgusta. Sezona bo spet trajala od druge polovice meseca oktobra do začetka meseca aprila. V abonma bo vključenih šest gledaliških in dve glasbeni pred-

stavi, dodatno pa bi organizirali ogled ene zmed prireditev v veliki dvorani novega kulturnega doma Ivan Cankar v Ljubljani. Cena abonmaja bo znašala predvidoma 800,— din, abonenti pa bodo imeli možnost plačila v dveh obrokih. Dodatno bo organiziran prevoz za abonenti iz Grobelnega in Sentvida, če bo dovolj prijavljenih. V popoldansko abonmajsko predstavo bi vključili tudi učence višjih razredov osnovnih šol, in tako prispevali h gledališki vzgoji osnovnošolcev. Za njih bi bila abonentska karta seveda vsaj polovico cenejša.

Vsekakor je želja organizatorjev, da bi bili obe abonmajski predstavi prodani, in da bi se v abonma vključilo čimveč občanov. Vse informacije v zvezi z abonmajem dobite na občinski kulturni skupnosti tel. 821-212 in v knjižnici v kulturnem domu Šmarje tel. 821-352. V naši prihodnji številki pa bomo objavili razpis abonmaja in mesta, kjer se lahko prijavite. Bodite med abonenti tudi vi!

Jože Čakš

Likovna kolonija »Titovi kraji naši kraji« - petič med nami

Likovna kolonija Titovi kraji — naši kraji v Bistrici ob Sotli, ki je vsako leto v mesecu avgustu organizira tamkajšnja krajevna skupnost, je ena najmlajših prireditev te vrste pri nas. Lanskoletne četrte kolonije se je udeležila vrsta naših priznanih likovnih umetnikov: Herman Gvardjančič, Janez Hafner, Zmago Jeraj in Henrik Marchel. Med deset dnevni trajanjem kolonije so bila nastala slikarska dela ob sodelovanju Kulturne skupnosti Šmarje pri Jelšah in Kulturne skupnosti Slovenije razstavljena v Kumrovcu, Rogaski Slatini, Piranu in Kranju, v okviru

Kozjanskega kulturnega tedna pa tudi v Lesičnem. Razstave so bile dobro obiskane, čeprav so bili razstavljeni pejsaži, z razliko od prejšnjih kolonij, bolj odmev osebnih vtisov in razpoloženj razstavljalcev, kot posnetek neke realne krajine. Gledalci so aktivno sodelovali pri dojemanju umetnine, ko so skušali razumeti moč barvnih in oblikovnih impresij, ki so vodile umetnika pri delu.

Udeleženci letošnje kolonije bodo, za razliko od pretekle, v pretežni meri »interiersko« usmerjene prireditve, prešli na

malo obdelano področje likovne opreme krajine oz. urbanskih prostorov. Poleg slikarske popstnitve naselij se odpirajo možnosti likovne obogatitve spominskega parka Trebče, ki vsako leto pritegujejo vse več obiskovalcev.

O sodelovanju umetnikov pri likovni opremi tega izredno privlačnega in zgodovinsko pomembnega delčka slovenske zemlje, je razpravljajal pred nekaj dnevi tudi umetniški svet kolonije na svoji seji v Bistrici ob Sotli in potrdil predlagano usmeritev letošnje kolonijske prireditve, ki naj pripomore k reševanju problematike sodobnega oblikovanja krajine ne samo na Kozjanskem temveč tudi drugod po Sloveniji.

Tone Kampuš

